

[Ebba Strange]

Kunne præcis det samme ikke siges om Justitsministeriet, sådan som situationen er i dag, hvis der ikke foreligger en eller anden forståelse – når det nu ikke er en forhandling – med Højesteret? Det er klart, at når jeg har erklæret mig positiv over for nævnsmodellen, er det da vigtigt, hvis det ender med, at det er dér, flertallet falder, at man fra Folketingets side klarer, hvilke sager det er, vi vil have prøvet i tredje instans. Sådan som det har fungeret hidtil, mener jeg, at det dels er de principielle sager og dels sager, som – jeg husker ikke, hvordan det er formuleret – men sager, som kan have en særlig interesse. Jeg mener, at nævnet naturligvis skulle have sådanne retningslinier, og hvis nævnet får omhyggelige retningslinier, vil det så være anderledes stillet, end Justitsministeriet er i dag i forhold til det, jeg lige har citeret?

Formanden:

Hr. Ole Espersen har ordet for en kort bemærkning. Det er formanden, der bestemmer, men i øvrigt er det i den rækkefølge, hvor jeg ser meldingen.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg er interesseret i en klar besvarelse af det samme spørgsmål, som fru Ebba Strange stillede.

Jeg synes, at det helt klart er tilkendegivet her, oven i købet to steder, at det, man mister, hvis man indfører et nævn, er muligheden for at styre meddelelse eller afslag på ansøgninger om tredjeinstansbevillinger efter de ressourcer, man har, og ikke efter de kriterier, der står i loven. Det står klart to steder, at den mulighed for styring mister man, hvis man lægger det over til et nævn. Den har man nu i Justitsministeriet og Højesteret. Det er overraskende for os at se, og derfor håber jeg, at ministeren vil svare klart på det.

Det gælder også vores ønske om besvarelse af spørgsmålet om, hvorfor der skal 2½ gang flere mennesker med til at træffe beslutninger, hvis det skal være Højesteret f.eks. Man siger, at disse afgørelser skal være judicielle. Det står ikke nogen steder i vores beslutning, at de skal være judicielle. Jeg ved ikke, om man forestiller sig, at der skal være vagtmestre til stede, eller om sagerne skal procederes for eller imod

af en advokat. Det tager selvfølgelig tid. Men vi forestillede os, da vi stemte for beslutningsforslaget, at der skulle være tale om, at man for så vidt gør det samme som i Justitsministeriet, men blot i et andet og et uafhængigt regi, hvor nogle personer vurderer sagerne og træffer en afgørelse, og hvis de er svære, kan man være to eller tre om det. Det er man også i Justitsministeriet.

Det drejer sig om mellem 500 og 600 sager om året, og med det kendskab, jeg har fra eget virke på dette område, vil jeg anse det for at være svært forståeligt, hvis sagerne i gennemsnit skulle tage mere end to fulde arbejdsdage. Derfor håber jeg, at ministeren allerede nu kan forklare os lidt om denne meget store frygt for en voldsomt øget arbejdsbyrde.

Hvis man er interesseret i at korte disse meget lange berammelsestider ned – og det forstår jeg på fru Inger Stilling Pedersens bemærkninger, at det er Kristeligt Folkeparti – altså fjerne så meget som muligt fra Højesteret og ikke tillægge Højesteret nye opgaver, der kan øge berammelsestiderne, så synes jeg, at nævnet i hvert fald ud fra den betragtning er det sikreste, for det medfører med garanti ingen forlængelse af berammelsestiderne.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har bedt om en kort bemærkning for at gøre en principiel betragtning både til hr. Tom Behnke og fru Inger Stilling Pedersen, som var inde på en bestemt problemkreds. Begge ytrede sig til fordel for det standpunkt, at der burde være en politisk styringsmulighed netop i forbindelse med tredjeinstansbevillingerne. Det er jeg aldeles uenig i. Jeg mener, det er meget vigtigt, at der ikke er en sådan. Derfor også min grundlæggende sympati for det foreliggende forslag, som vil være meget robust over for netop en skal vi sige stemningsbetonet politisk påvirkning af den myndighed, der skal træffe afgørelsen.

Jeg finder det meget vigtigt at slå fast, at det ikke er Folketinget, der skal drive den form for praksis, skal blandes ind i det, og derfor finder jeg det på sin plads at gøre denne helt principielle bemærkning.

(Kort bemærkning).